

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Udvarhelyi Olivér ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Turcsán Gábor ügyvéd által képviselt **alperes** ellen tulajdonjog megállapítása, életjáradék felemlése iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság által 2007. szeptember 17.napján meghozott P.20.961/2006/26. számú ítélet ellen a felperes részéről 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a megfellebbezett részében részben megváltoztatja, az alperes által a felperesnek a 2007. október 1. napjától kezdődően minden hónap 10. napjáig előre történő esedékességgel fizetendő életjáradék összegét havi 75.000 (hetvenötezer) Ft-ra felemeli.

A felperes által az alperes részére 15 napon belül fizetendő elsőfokú perköltség összegét 250.000 (kettőszázötvenezer) Ft-ra leszállítja.

Az alperes által az állam javára az APEH Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóság Illetékfőosztály **Helység 2-i** Szervezeti Egységének felhívására a felhívásban jelzett időben és módon fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 39.600 (harminckilencezer-hatszáz) Ft-ra leszállítja.

A fennmaradó állam által viselendő elsőfokú eljárási illeték összegét 276.000 (kettőszázhetvenhatezer) Ft-ra leszállítja.

Ezt meghaladóan a megyei bíróság ítéletét a megfellebbezett részben helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperes részére 100.000 (egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Köteles az alperes az állam részére APEH Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóság Illetékfőosztály **Helység 2-i** Szervezeti Egységének felhívására a

felhívásban jelzett időben és módon megfizetni 12.250 (tizenkettőezer-kettőszázötven) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket, míg a fennmaradó feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Köteles az alperes a Győri Ítéltábla Gazdasági Hivatala felhívására megfizetni 6.500 (hatezer-ötszáz) Ft állam által előlegezett szakértői költséget azzal, hogy az ezt meghaladóan előlegezett szakértői költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A megyei bíróság az ítéletében 1999. június 23. napján felperes , felperes nevené, illetve alperes között létrejött öröklési szerződés alapján az alperest terhelő életjáradék fizetési kötelezettséget 2006. január 1. napjától kezdődően felemelte. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 2006. január 1. napjától 2007. szeptember 30. napjáig havi 58.000 Ft életjáradékot, megállapította, hogy a fenti időszakra vonatkozóan az alperes hátraléka 168.000 Ft, melyet köteles az alperes a felperesnek az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül megfizetni.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2007. október 1. napjától kezdődően minden hónap 10. napjáig előre történő esedékességgel havi 58.000 Ft életjáradékot, továbbá szintén 15 napon belül 2.500.000 Ft-ot és ezen összegnek 2002. november 30-tól a kifizetésig járó kamatait.

A keresetet, ezt meghaladóan elutasítva kötelezte a felperest az alperes javára 480.000 Ft perköltség, az alperest az állam javára 7.400 Ft feljegyzett eljárási költség, 41.760 Ft feljegyzett eljárási illeték megfizetésére azzal, hogy az ezt meghaladóan feljegyzett eljárási illetéket és költséget az állam viseli, egyéb költségeiket a felek maguk viselik.

Az életjáradék 2007. október 1. napjától történő emelésre vonatkozásában az ítéletét fellebbezésre tekintet nélkül előzetesen végrehajthatóvá nyilvánította.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felek közt nem volt vitás az, miszerint a **helység 1-i** ingatlan a házastársak közös vagyonához tartozik. Megállapíthatónak látta azt is, hogy az öröklési szerződés a **helység 1-i** ingatlanra is kiterjedt figyelemmel a szerződés 4./ pontjában foglaltakra, azaz az eltartottak, mint örökhagyók rendelkeztek a "A" és a **helység 1-i** ingatlanokról.

A szerződés szerint a felek mind a közös tulajdonban lévő "**A**", mind pedig az elhunyt feleség kizárólagos tulajdonaként feltüntetett **helység 1-i** ingatlan vonatkozásában általános örökösökké tették az alperest. Az öröklési szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti kereseti kérelmet a bíróság a korábbi részítéletben jogerősen elutasította.

A **helység 1-i** ingatlan vonatkozásában a felperes által előterjesztett tulajdoni igény, és annak ingatlan-nyilvántartáson történő átvezetése az érvényes öröklési szerződésre tekintettel csak abban az esetben lenne alapos, amennyiben a felperessel szemben az öröklési szerződés hatálytalan lenne. Jelen esetben a szerződés hatálytalanságának megállapítása fogalmilag kizárt, hiszen a felperes is szerződő fél volt, az eltartottak akarata egybehangzó volt, lényegében a szerződésben a felperes, mint az ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonos, az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonossal egyetértésben, közös akarattal, azonos tartalommal rendelkezett a **helység 1-i** ingatlan vonatkozásában.

A megyei bíróság a felperes kereseti kérelmét a járadék felemelése körében az alábbiak szerint látta részben alaposnak:

A jogerős részítélet megállapította, hogy a peres felek közt létrejött öröklési szerződés az életjáradék fizetésével eredeti célját képes betölteni, hiszen az életjáradék összege lehetővé teszi, hogy a felperes ezt a juttatást a természetbeni tartás - számára megfelelő bizalmi viszonyban lévő személy igénybevétele útján való - biztosításra használja. A járadék pedig ennek anyagi fedezetét biztosítja. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján kétséget kizáróan megállapíthatónak látta azt, hogy a felperes korára és egészségi állapotára tekintettel részben természetbeni tartásra szorul. Az életjáradék összegének a természetbeni tartás ellenértékének kell megfelelnie.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképp az orvosszakértői vélemény adatai, a felperes személyes meghallgatása, felperes tanúvallomása alapján a megyei bíróság a részbeli tartás időszükségletét a gondozási szakértői véleményre is tekintettel 56 órában állapította meg.

Kiemelte, hogy a gondozási szakértő meghatározta az 56 óra gondozási tevékenység ellenértékét több variációban, így a **Helység 2-i** Önkormányzati Rendelet, a **Helység 1-i** Önkormányzati Rendelet adatai alapján, és figyelembe vette a szakértő a felperes által ténylegesen igénybevett

takarításra fordított időt és annak ellenértékét. Kidolgozta azt is, hogy ha az 56 óra gondozási tevékenység kizárólagosan az önkormányzati rendeletek alapján kerül elszámolásra ellenértékében.

A fenti többféle megközelítésből számított értékek közül a megyei bíróság a **Helység 2-i** Önkormányzati Rendelet alapján számított értéket fogadta el akként, hogy az összhavi gondozási órát az önkormányzati rendelet alapján számolta el.

A fenti döntésnél mérlegelte azt, hogy a felperes által jelenleg a takarításért fizetett összeg irreálisan alacsony. Erre tekintettel a takarítási tevékenységnek ilyen mértékű ellenértéke a megyei bíróság álláspontja szerint hosszabb távon nem garantálható.

Ugyanakkor a természetbeni tartás ellenértékének meghatározásánál mindenekelőtt azt a célt kívánta biztosítani, hogy szükség esetén a felperes a vele bizalmi viszonyban lévő személyt igénybe tudjon venni.

Az életjáradéknak 2006. január 1. napjától 58.000 Ft-os összegben való meghatározásánál figyelemmel volt arra, hogy a szakértő által több feltételrendszer szerint kidolgozott tartás ellenértéke közül ez a legmagasabb összeg, valamint figyelembe véve azt is, hogy a **Helység 2-i** Önkormányzat Rendeletében meghatározott gondozási díj **Helység 2** városára vonatkozik, így az alperes, aki kisebb faluban lakik, szabadpiaci körülmények között is ezen összegért igénybe tud venni olyan személyt, aki a természetbeni tartást ezen összegekért biztosítja.

A felperesnek a 100.000 Ft járadék iránti igénye az 58.000 Ft-on felüli részében alaptalan, eltúlzott az orvosszakértői vélemény megállapításaira figyelemmel is.

Az életjáradék felemelése iránti kereseti kérelem körében a 2006. január 1. napját megelőző időszakra a felperes keresete szintén alaptalan, figyelemmel arra, hogy a korábbi ítéleti rendelkezés alapján az 50.000 Ft életjáradék jogerős, ezen életjáradék fizetési kötelezettségének az alperes eleget tett és a fenti szempontokra figyelemmel a 2005. évre meghatározott havi gondozási díj 42.000 Ft lenne.

Rögzítette a megyei bíróság miszerint a felperes elismerte, hogy az alperes az 50.000 Ft-os járadékfizetési kötelezettségét teljesítette, így a hátralékot a két

járadékösszeg közötti különbségnek, vagyis 8.000 Ft-nak a figyelembevételével állapította meg 2006. január 1. és 2007. szeptember 30. napja közötti időre 168.000 Ft összegben.

Az elsőfokú bíróság az alperes viszontkeresetét az alábbiak szerint látta alaposnak:

Az alperes csatolta a közjegyző rész- hagyatékátadó végzését, melyből megállapítható volt az, hogy a közjegyző a vitás ingóságokat a hagyatékából kihagyta és az örökösöket a törvény rendes útjára utasította. Vitás ingóságnak tekintette a közjegyző a OTP-nél a felperes nevében nyilvántartott értékpapír $\frac{1}{2}$ -ed részét.

Kiemelte a megyei bíróság, hogy a bizonyítási eljárás során a felperes is elismerte, hogy ezen értékpapír számlát megszüntette, és az értékpapírok ellenértékét felvette.

A bíróság megkeresésére a bank igazolta, hogy 2007. január 5. napján 1.000.000 Ft, illetőleg 4.053.401 Ft került kifizetésre a felperes felé.

A felek közt nem volt vitás, hogy az értékpapír számlán lévő pénzüsszeg a házastársak közös vagyonát képezte, így az értékpapír számláról felvett összeg $\frac{1}{2}$ -ed része a felperes néhai házastársának volt a tulajdona, és így az az öröklési szerződés hatálya alá tartozik figyelemmel arra, hogy az öröklési szerződés 4./ pontja szerint az eltartóknak a haláluk pillanatában meglévő összes ingóságukra, vagyoni értékű jogukra és követelésükre kiterjedt az öröklési szerződés. Erre tekintettel alaptalannak látta a megyei bíróság azt a felperesi ellenkérelmet, hogy az alperesen kívül ezen hagyatékra az alperes testvérének is igénye lehet.

Súlytalannak értékelte a felperes azon védekezését is, hogy az alperes viszontkeresete idő előtti, ugyanis e körben a közjegyző az örökösöket a törvény rendes útjára utasította.

Az OTP közlése szerint a felperes javára több mint 5.000.000 Ft került kifizetésre, az alperes viszontkeresete azonban 2.500.000 Ft megfizetésére irányult, így ezen összeg megfizetésére kötelezte a bíróság a felperest a fentiek alapján.

Az örökhagyó halálának pillanatában az alperes követelése esedékessé vált, így a kamatfizetés kezdő időpontját a megyei bíróság az alperesi viszontkereseti kérelemnek megfelelően ezen időpontban határozta meg.

A megyei bíróság a pertárgyértékét 14.200.000 Ft-ban határozta meg, ezen belül 10.500.000 Ft-ra tette a tulajdoni igény iránti kereseti pertárgyértéket, a viszontkereseti perértéket 2.500.000 Ft-ban, az életjáradék felemelése iránti kereseti kérelem vonatkozásában pedig 1.200.000 Ft-ban rögzítette.

A felperes kizárólag az 1.200.000 Ft-os pertárgyértékű járadék felemelés körében lett pernyertes 58 %-ban, így az alperes 696.000 Ft után köteles a feljegyzett illeték, illetőleg ugyanilyen arányban a feljegyzett költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett annak megváltoztatása, keresetének való helyt adás és a viszontkereset elutasítása iránt.

Fellebbezésének indokolásában előadta, miszerint életszerűtlen hogy a megyei bíróság az önkormányzati rendelet alapján számított értéket fogadta el az életjáradék összegének meghatározásánál ahelyett, hogy mérlegelte volna a felperes által becsatolt ezzel kapcsolatos ajánlatokat.

Az a tény, hogy korábban a felperes számára viszonylag szerény összegért a takarítást elvállalták az nem lehet irányadó akkor, amikor új helyzetet kell megoldania, egészségi állapota napról napra gyengül, a lakását nem tudja elhagyni, csak járókerettel tud immáron fél éve közlekedni, olyan gondozóra van szüksége, aki a piaci értékek mellett elvállalja a lelkiismeretes gondozását.

A **helység 1-i** ingatlannal kapcsolatosan tévedett a megyei bíróság az eziránti kereset alaposságának az öröklési szerződés hatálytalanságához való kötések. A megyei bíróságnak meg kellett volna állapítania az 1/2-ed részbeni felperesi tulajdonjogot, hiszen a szerződéskötés óta a körülmények alapvetően megváltoztak, és nem elégséges az a bírói hivatkozás, hogy annak idején a felperes hozzájárulását adta a jogügyletnek, hiszen ezt abban a tudatban tette, hogy a házastársa az élet rendje szerint túléli őt.

A viszontkereset tekintetében is megalapozatlannak látta az ítéletet: Az alperes testvérének perben állása nélkül a viszontkeresetet érdemben nem lehetett volna elbírálni függetlenül attól, hogy a közjegyző a felperest perre utasította.

Álláspontja szerint a bíróság tévesen állapította meg a pertárgyértékét 10.500.000 Ft értékben, hiszen a valós érték csupán a haszonélvezeti joggal

csökkentett **helység 1-i** ingatlan ½-ed része, és a járadék felemelése iránti igénye együttes összege.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult, e körben utalt az elsőfokú eljárásban tett ellenkérelmében foglaltakra azzal, hogy testvérének, aki az öröklési szerződést sem támadta meg, álláspontja szerint nem kell perben állnia, a viszontkereset tekintetében nincs kötelező perben állás.

A felperes jogi képviselője a másodfokú eljárás során bejelentette, hogy a felperest a büki ingatlanban baleset érte, ennek során többszörös combnyaktörést, illetve gerincsérüléseket szenvedett el, melynek következtében a **Helység 2-i** ... Kórházban több műtétet hajtottak végre rajta. Állapota válságot volt, műtét utáni állapotában állandó és folyamatos gondozásra szorul, a kórházi ápolására 2007. október 2-től 2008. június 18-ig került sor, ezt követően a ... Megyei Idősek Otthona ... szám alatti telephelyén tartózkodik. A felperes célja, amennyiben az állapota megengedi, és ha az ehhez szükséges gondozói szolgálatot meg tudja oldani az, hogy otthonába visszatérjen. A felperes a kórházi ápolását illetően ambuláns kezelőlapokat, valamint zárójelentést csatolt (Pf.7.).

Az alperes a fellebbviteli eljárásban előadta, hogy a felperes maga kérte az intézeti elhelyezését, 2008. augusztus 20-án szerződést kötött az intézeti ellátóval, ezt megelőzően 2008. július 10-én teljes bizonyító erejű magánokiratban akként nyilatkozott, hogy az intézményt nem kívánja elhagyni, az ottani ellátását minden téren megfelelőnek ítéli, biztonságban érzi magát, az intézet orvosa rendszeresen felügyeli állapotát.

Az alperes vállalta és teljesíti az intézeti ellátás teljes térítési díját (45.810 Ft/hó) a szolgáltatások körébe nem tartozó gyógyszer ellátás teljes költségét, ezen felül költőpénzt juttat a felperes részére.

Álláspontja szerint a felperes érzelmei és vágyai arra mutatnak, hogy szeretne otthonába visszatérni, azonban állapotának, 91 éves életkorának és körülményeinek - a józan belátás és racionalitás talaján - saját meggyőződése szerint is jelenlegi elhelyezése mindenben megfelel. Állításának alátámasztására Pf.10., A/1-5. alatt okiratokat csatolt.

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet óta megváltozott körülményekre figyelemmel a Pp. 249. § /2/ bekezdése alapján részbizonyítás keretében az elsőfokú eljárásban beszerzett szociálpolitikai szakvélemény kiegészítését rendelte el.

A szakvélemény szerint a felperes magas kora és egészségi állapota miatt teljes gondozásra szorul. A fizikai ellátás terén a napi legalább háromszori étkezés biztosítására (bevásárlás, főzés, mosogatás, stb.) személyi higiénia biztosítására (fürdéshez segítségnyújtás, alsó-, felsőruházat tisztítása) szűkebb és tágabb környezet rendben tartására.

Az egészségügyi ellátás során a teljes gondozás kiterjed a szükséges gyógyszerek felíratására, kiváltására, beszédésének ellenőrzésére, a felperes állapotának figyelésére, krízishelyzetben orvos, mentő hívására.

A mentális gondozás magában foglalja a kapcsolatok ápolását a családdal, beszélgetést, felügyeletet, ami a biztonság érzésének kialakulását és fenntartását szolgálja

A gondozás mindhárom eleme biztosítja a teljes gondozást, a családpótló szerepet, ami a személyes gondoskodás legfőbb feladata.

Egyedül élő személy esetében ez a saját otthonában nem megoldható, ilyen mértékű gondozást (365 nap napi 24 óra) senki nem vállal.

Két vagy három személyt ilyen tevékenységre "A" községben, de még Helység 1 városában sem lehet találni, hogy a szükséges gondoskodást elvégezze.

A felperes esetében az Idősek Otthonában történő gondozás a legideálisabb, ahol a teljes körű ellátás biztosított, és szakmailag a gondozás valamennyi eleme érvényesülhet.

A gondozási tevékenység költsége az intézményben 2008-ban önköltséggént 133.858 Ft/hó, az önköltség és az állami költségvetési normatíva különbözeteként fizetendő térítési díj 45.810 Ft/hó.

A felperes gondozása az otthonában az intézeti önköltségnek elvileg akár a kétszerese, illetve háromszorosa lehet. Havi 200.000 - 300.000 Ft, amely attól függ, ki mennyiért vállalja, ebben az esetben a piaci viszonyok döntenek.

A felperes szempontjából az intézeti gondozás az elfogadható, mivel számára az a legideálisabb.

A felperes önálló életvitelre nem képes, az otthonában történő gondoskodás csak családi környezetben lehetne biztonságos, a felperes az állapotára

vonatkozóan belátási képességgel nem bír, nem fogadja el hogy segítségre szorul, és hogy jelenleg is segítséget kap.

Mindezekkel az adatokkal az ítéltábla a megyei bíróság által megállapított tényállást kiegészítette.

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp. 253. § /3/ bekezdése értelmében a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között felülbírálvá megállapította, hogy a fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság az előtte folyó eljárásban a bizonyítási eljárást a szükséges és elégséges körben lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának megfelelően helyesen, okszerűen, összességükben értékelte, az általa megállapított tényállás és az abból levont jogi következtetés is - az elsőfokú eljárásban feltárt adatok alapján - helyes volt.

A felperesi tulajdoni igénnyel kapcsolatban helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a szerződés felperes irányábani hatálytalansága megállapítása nem lehetséges, hiszen a felperes is szerződő fél volt, az eltartottak akarata egybehangzó volt. A felperes, mint ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonos az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonossal egyetértésben, közös akarattal, azonos tartalommal rendelkezett a **helység 1-i** ingatlan vonatkozásában.

Osztja az ítéltábla a további örökös perben állásának szükségtelenségére vonatkozó első bírói álláspontot is: A jelen per kimenetele semmilyen tekintetben nem hat ki a további örökösnek az örökségéhez való hozzájutására, ilyen perekben az örökösársak perben állása nem kötelező.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság a rendelkezésére álló tényadatok megfelelő körű feltárása és helyes értékelése alapján állapította meg a 2006.január 1.napjától 2007.szeptember 30.napjáig terjedő időre a folyamatos járadék - és ezzel együtt a hátralék - összegét is. Döntését kellően megindokolta, amellyel az ítéltábla is egyetért, ezért ezen időszak vonatkozásában annak felemelésére az ítéltábla sem látott alapos okot.

Utal arra is az ítéltábla, hogy a felperes a felemelt havi 100.000 ft összegű járadék megfizetése iránti keresetét nem a keresetlevélben, hanem csak 2006.február 14-én terjesztette elő.

Helyes az első bírói döntés és okszerű annak indokolása a viszontkereset alapossága körében is: A felperes által is elismerten az értékpapír számláról felvett összeg $\frac{1}{2}$ -ed része az öröklési szerződés hatálya alá tartozik, így az alperes ezen összegre igényt tarthat.

Az elsőfokú ítélet meghozatalát követően azonban a felperes személyi körülményeiben alapvető változások álltak be: fizikális és mentális egészsége olymértékben romlott meg, hogy teljes gondozásra, ellátásra, felügyeletre szorul. 2007.október 2-napjától 2008.június 18.napjáig a ... Kórház különböző osztályain kezelték, 2008.június 18-án a ... Megyei Időskorúak Szociális Intézetében (...) került elhelyezésre. Az elhelyezés térítési díját az alperes fizeti, azonban ezen felül is merülnek fel további költségek, így az ingatlannal kapcsolatos - bár a felperesi otthon tartózkodás hiányában csökkent mértékben - rezsi költségek, valamint az alperes által is elismerten a felperesnek egyéb személyes kiadásai is vannak. (Pf.9., Pf.10., Pf.16.sorszámú iratok)

Emellett az életjáradék összegének megállapításánál figyelembe kell venni az alperes által az öröklési szerződésben vállalt szolgáltatásokat is.

Ezért az eset összes körülményei alapján az ítélet tábla álláspontja szerint indokolt a a 2007.október 1.napjától havonta folyamatosan fizetendő járadékösszegnek a rendelkező rész szerinti mértékre történő felemelése.

Osztja az ítélet tábla a fellebbezést annyiban, amennyiben az elsőfokú bíróság a pertárgyértékét - és ehhez képest a perköltség, feljegyzett eljárásai illeték összegét - tévesen állapította meg.

A pertárgy értéke járadék felemelésére irányuló igény tekintetében a szerződés alapján járó és az igényelt járadék mérték különbözete egyévi összege (Pp. 24. § /2/ bekezdés a./ pont), helyes az a felperesi álláspont is, miszerint nem az ingatlan teljes értéke, hanem a haszonélvezeti joggal csökkentet értéke vehető figyelembe (Itv. 72. § /1/ és /4/ bekezdés), amelyhez hozzáadódik a viszontkereseti pertárgyérték.

A fentiekre tekintettel 5.260.000 Ft, melynek az illetékvonzata 315.600 Ft, amelyből az elsőfokú pernyertességi-pervesztességi arányokra figyelemmel az alperes 39.600 Ft-ot köteles megfizetni, míg a további feljegyzett 276.000 Ft illetéket a felperes költségmentessége folytán az állam viseli (Pp. 81. § /1/ bekezdés, 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 13. § /1/ és /2/ bekezdés, 14. §).

Az ítéltábla a helyes elsőfokú pertárgyértéknek és az ottani pernyertesség-pervesztesség arányának megfelelően a felperes által az alperes részére fizetendő elsőfokú perköltség összegét is a fentiekre tekintettel leszállította.

Mindezekre tekintettel az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a megfellebbezett részében a rendelkező rész szerint részben megváltoztatta (Pp. 253. § /2/ bekezdés).

A jórészt eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 81. § /1/ bekezdésére figyelemmel köteles a nagyobb részt fellebbezési eljárásban pernyertes alperes jogi képviseleti díjból álló perköltsége megfizetésére, az alperes a fellebbezési eljárásbani pernyertessége arányában köteles a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték, valamint az állam által előlegezett költség ráeső részének megtérítésére, míg az ezt meghaladóan feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket és állam által előlegezett költséget a felperes költségmentessége folytán az állam viseli (Pp. 81. § /1/ bekezdés, 6/1986. /VI.26./ IM. számú rendelet 13. § /1/ és /2/ bekezdése, 14. §).

Győr, 2009. évi január hó 8. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
sk.
a tanács elnöke

Dr. Lezsák József sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária
bíró